

Sygnatura akt VI W 824/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Marcin Truchła

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2016 r.

sprawy przeciwko **M. B.**

synowi S. i E.

urodzonemu (...) we W.

obwinionemu o to, że

w dniu 16 lutego 2017 roku około godziny 19:50 we W. na ul. (...) spożywał alkohol w postaci piwa L. w butelce,

tj. o czyn z art. 43 (1) ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 2a Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

I. uniewinnia obwinionego **M. B.** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przy ulicy (...) we W. położony jest budynek mieszkalny wchodzący w skład Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Budynek ten podzielony jest na trzy klatki schodowe, do których prowadzą trzy odrębne wejścia (numery (...)). Przed budynkiem mieści się chodnik, składający się z dwóch części, który zlokalizowany jest na dwóch działkach geodezyjnych: działce nr (...) i działce nr (...).

Chodnik znajdujący się przed budynkiem przy ul. (...), położony jest na działce nr (...), obręb S., w pasie drogowym ul. (...) i stanowi własność Gminy Miejskiej W., a pozostaje w trwałym zarządzie Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta. Z kolei teren chodnika, znajdujący się bezpośrednio przy budynku o adresie ul. (...), położony jest na działce nr (...), obręb S., stanowi własność Gminy Miejskiej W., ale pozostaje w użytkowaniu wieczystym Spółdzielni Mieszkaniowej (...) kącik”. Na tej części chodnika znajduje się pas zieleni i wejścia do klatek schodowych w/w budynku.

Dowód:

- pisma Zarządu Geodezji, Kartografii i Katastru Miejskiego we W. wraz z

mapami k. 56,63-65

- pismo (...) we W. wraz z fragmentem mapy k. 58-59,

- zdjęcia i mapy G. k. 43-50

W dniu 16 lutego 2017 roku, wieczorem po godz. 19:00 obwiniony M. B. spotkał się z sąsiadem M. K.. Mężczyźni znajdowali się na chodniku położonym bezpośrednio przy wejściu do budynku przy ulicy (...) we W.. Obaj spożywali alkohol - piwo butelkowe m-ki L.. Interwencję wobec nich podjęli funkcjonariusze Policji, którzy za spożywanie alkoholu w miejscu objętym zakazem nałożyli na obwinionego i jego kolegę mandaty karne. M. K. przyjął mandat, natomiast obwiniony odmówił jego przyjęcia.

Dowód:

- notatka urzędowa k. 2

- zeznania św. G. G. k. 10 i z dnia 11 lipca 2017r.

- zeznania św. A. S. k. 12 i z dnia 11 lipca 2017r.

- zeznania św. M. A. z dnia 10 sierpnia 2017r.

- zeznania św. M. K. z dnia 10 sierpnia 2017r.

- wyjaśnienia obwinionego z dnia 11 lipca 2017r.

- zdjęcia i mapy G. k. 43-50

Obwiniony M. B. ma 34 lata. Jest kawalerem i nie ma dzieci. Obecnie pozostaje bezrobotny, utrzymuje się z zasiłku. Nie był karany za przestępstwa ani wykroczeni. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

Dowód:

- dane o karalności obwinionego k. 28,41,42

- pismo KP W. k. 69

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił m.in., że rzeczywiście spożywał piwo (butelkowe m-ki L.) przed budynkiem położonym przy ul. (...), ale - jak podał - nie było to na ulicy, a na terenie nieruchomości „ (...) (...)”, będącej pod zarządem Spółdzielni Mieszkaniowej (...), a nie Gminy. Sprecyzował, że znajdował się wówczas w przejściu między wejściami do klatek schodowych. M. B. podał także, że M. K., z którym wówczas był, został ukarany mandatem karnym za picie piwa w tym miejscu i ten mandat przyjął, podczas gdy on sam odmówił przyjęcia mandatu. Obwiniony przyznał, że w czasie dalszego przebiegu interwencji zachowywał się wobec funkcjonariuszy arogancko, ale tylko dlatego, że oni zachowywali się arogancko, przez to, że nie chcieli wskazać kto jest dowódcą patrolu (k. 34-36, 38).

Wyjaśnienia obwinionego Sąd ocenił jako wiarygodne. Obwiniony nie zaprzeczał temu, że pił piwo, twierdził nawet, że piwo pił wówczas także jego kolega M. K., przy czym wskazał, w którym to było miejscu i na potwierdzenie tego przedłożył dokumentację fotograficzną, obrazującą miejsce, w którym 16 lutego 2017 roku spożywał alkohol. Był to rzeczywiście chodnik przy (...) (...), ale położony bezpośrednio przy budynku. Lokalizację tę potwierdził w swych zeznaniach świadek M. K., z którym obwiniony pił tego dnia piwo. Świadek zaznaczył właśnie to miejsce na zdjęciu. Również funkcjonariusze Policji, którzy podejmowali w tym dniu interwencję wobec obwinionego, to jest świadkowie G. G., A. S. i G. A., potwierdzili, że obwiniony stał na chodniku, ale w pobliżu wejść do klatek schodowych. Świadek G. G. wskazał, że mężczyźni stali koło bloku, przy budynku. Z kolei świadek A. S. oświadczył, że był to „chodnik, plac przed budynkiem, dojście do budynku”. Również świadek M. A. przyznał, że obwiniony z drugim mężczyzną stali na tej części chodnika od strony budynku. W istocie więc wszystkie zgromadzone dowody korelują ze sobą i potwierdzają

wyjaśnienia obwinionego co do tego, w którym dokładnie miejscu spożywał on alkohol. Wiarygodne są więc jego wyjaśnienia, zarówno co do tego, że pił wówczas alkohol, jak też odnośnie tego, iż odbywało się to bezpośrednio przy wejściu do budynku przy ulicy (...), to jest na tej części chodnika, która pozostaje w użytkowaniu wieczystym Spółdzielni Mieszkaniowej (...).

Zeznania w/w świadków, zwłaszcza w najistotniejszej ich części, korespondują z wyjaśnieniami obwinionego, ale też co do zasady wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, stąd i te dowody Sąd uznał za wiarygodne.

Pozostałe dowody, w postaci notatki urzędowej z przeprowadzonej interwencji, zdjęć i szkiców z mapy G., pism Zarządu Geodezji, Kartografii i Katastru Miejskiego we W. oraz Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta, a także danych o karalności obwinionego, zostały sporządzone w sposób prawidłowy, w ramach kompetencji powołanych do tego podmiotów i nie były kwestionowane przez strony. Dlatego też stanowiły zdaniem Sądu miarodajne dowody, stanowiące w odpowiednim zakresie podstawę poczynionych ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

M. B. został obwiniony o to, że w dniu 16 lutego 2017 roku około godziny 19:50 we W. na ul. (...) spożywał alkohol w postaci piwa L. w butelce, to jest o wykroczenie z art. 43¹ ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Odpowiedzialność w oparciu o powyższe przepisy ponosi m.in. ten, kto spożywa napoje alkoholowe na ulicach, placach i w parkach, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów.

Na wstępie wyjaśnić należy, że co do zasady spożywanie napojów alkoholowych w przestrzeni publicznej, nie jest zabronione. W art. 14 ust. 1 - 6 powołanej wyżej ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi konkretnie wymienione zostały miejsca, w których takie zachowanie jest zakazane. Katalog ten poszerzony może być dodatkowo regulacją wynikającą z prawa miejscowego, poprzez wskazanie takich miejsc w uchwałach Rady Gminy wydanych na podstawie art. 14 ust. 6 cytowanej ustawy (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2017 roku, I KZP 14/16). Konkludując, karalne jako wykroczenie, będzie tylko spożywanie alkoholu w miejscach określonych przepisami.

Materiał dowodowy, w istocie niesporny, potwierdził, że obwiniony M. B. rzeczywiście pił alkohol – piwo, na chodniku położonym przed budynkiem o adresie (...) (...) we W.. Oskarżyciel publiczny zakwalifikował to zachowanie jako spożywanie alkoholu na ulicy. I rzeczywiście przepis art. 14 ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wprowadza zakaz spożywania alkoholu na ulicy. Istotą niniejszej sprawy jest jednak to, czy obwiniony w momencie spożywania alkoholu faktycznie znajdował się na ulicy.

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie definiuje pojęcia ulica, jak i pozostałych miejsc, w których wprowadza zakaz spożywania alkoholu. Można w związku z tym posłużyć się definicją ulicy ze słownika języka polskiego PWN albo też - co bardziej miarodajne - odwołać się do tego rodzaju definicji znajdującej się w innej ustawie, a to dlatego, że odtworzenie definicji ulicy następuje w niniejszej sprawie na potrzeby ustalenia i przypisania odpowiedzialności za wykroczenie, w związku z czym nie może być ono dowolne. Posiłkowanie się definicją ustawową - nawet z odrębnej regulacji, wykluczy bowiem dowolność w orzekaniu, będzie też wyznacznikiem dla obywateli co do tego, jakie zachowania są karalne (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2017 roku, I KZP 14/16). Definicja ulicy, a także drogi, pasa drogowego i chodnika zawarta jest zaś w ustawie z 21 marca 1985 roku o drogach publicznych.

Posiłkując się wskazaną tam definicją, nie sposób stwierdzić, że M. B. spożywał piwo w miejscu zakazu spożywania alkoholu i tym samym dopuścił się wykroczenia. Dokumentacja przedłożona przez Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta we W. oraz Zarząd Geodezji, Kartografii i Katastru Miejskiego we W., pozwala stwierdzić, że chodnik mieszczący się przed budynkiem Inowrocławska nr (...) położony jest na dwóch działkach geodezyjnych. Część chodnika mieszcząca się bliżej jezdni znajduje się na działce nr (...) i położona jest w pasie drogowym ul. (...). Z kolei część chodnika położona bezpośrednio przed budynkiem, obejmująca wejścia do klatek schodowych, a także znajdujący się tam pas

zieleni, zlokalizowana jest na działce nr (...). Obie działki stanowią własność Gminy W., ale działka nr (...) oddana jest w użytkowanie wieczyste Spółdzielni Mieszkaniowej (...). W konsekwencji tego inna jest też forma zarządu i przeznaczenia tychże działek. Chodnik na działce nr (...) umiejscowiony jest w pasie drogowym i pozostaje w trwałym zarządzie Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta. Natomiast część chodnika położona na działce nr (...) nie pozostaje w pasie drogowym i zarządzana jest przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...). Stwierdzić należy więc, że nie cały chodnik położony przed budynkiem (...) (...) jest ulicą w znaczeniu ustawy o drogach publicznych. Jedynie część chodnika na działce nr (...), jako że zlokalizowana jest w pasie drogowym, przeznaczona jest do prowadzenia ruchu drogowego. Ta część jest więc drogą i częścią ulicy, której administracyjna nazwa to (...). Dlatego też w tej części zarząd chodnikiem oddany jest Zarządowi Dróg i Utrzymania Miasta W., gdyż to ta instytucja zajmuje się utrzymaniem dróg publicznych. Z kolei część chodnika tuż przy budynku, nie należy już do pasa drogowego i nie jest też przeznaczona do prowadzenia ruchu drogowego. Oddana jest w użytkowanie wieczyste Spółdzielni i to Spółdzielnia co do zasady decyduje o przeznaczeniu tej części chodnika – jako lokalizacji dla wejść do budynku, lokalizacji dla pasa zieleni czy dla innych miejsc rekreacji bądź urządzeń użytecznych dla członków Spółdzielni. Nie jest to jednak ulica w rozumieniu ustawy o drogach publicznych, nie jest częścią infrastruktury drogowej, która służyć ma obsłudze i prowadzeniu ruchu. A skoro ta część chodnika nie jest „ulicą”, to nie obowiązuje na niej zakaz spożywania alkoholu. Oskarżyciel publiczny składając wniosek o ukaranie oparł się wyłącznie na administracyjnej nazwie „ulica”. To jednak za mało, by przypisać odpowiedzialność za wykroczenie. Zakaz obejmuje bowiem wyłącznie obszar „ulicy” w ściśle określonym, ustawowym rozumieniu.

Sąd zbadał również, czy miejsce to nie było objęte zakazem spożywania alkoholu wprowadzonym na mocy uchwały Rady Gminy W. i ustalił, że teren ten nie jest wymieniony w uchwale Rady Miejskiej W. z dnia 07 lipca 2011 r. w sprawie zasad usytuowania we W. miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz wprowadzenia zakazu sprzedaży, podawania oraz spożywania napojów alkoholowych w miejscach, obiektach lub na określonych obszarach miasta oraz w uchwałach ją zmieniających.

Wobec powyższego należało stwierdzić, że obwiniony M. B. nie dopuścił się zarzucanego mu wykroczenia. Spożywał wprawdzie alkohol, ale w miejscu, które nie było objęte zakazem jego spożywania, w konsekwencji czego Sąd uniewinnił go, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.